

P7_TA(2009)0098

Avskaffande av våld mot kvinnor

Europaparlamentets resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av föreskrifterna i FN:s rättsliga instrument om mänskliga rättigheter, framför allt de som handlar om kvinnors rättigheter, såsom FN-stadgan, FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, de internationella konventionerna om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om undertryckande av människohandel och utnyttjande av prostituerad av andra, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW) och dess fakultativa protokoll samt konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling,
- med beaktande av FN:s övriga instrument om våld mot kvinnor, såsom förklaringen och åtgärdsprogrammet från Wien den 25 juni 1993, antagna av Världskonferensen om mänskliga rättigheter (A/CONF.157/23), förklaringen av den 20 december 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor (A/RES/48/104), FN:s generalförsamlings resolutioner av den 12 december 1997 om brottsförebyggande och straffrättsliga åtgärder för avskaffande av våld mot kvinnor (A/RES/52/86), av den 18 december 2002 om att arbeta för att avskaffa sådana brott mot kvinnor som förövas av hedersskäl (A/RES/57/179) och av den 22 december 2003 om avskaffande av våld mot kvinnor i hemmet (A/RES/58/147), rapporterna från de särskilda rapportörerna om våld mot kvinnor hos FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt av den allmänna rekommendation nr 19 som antogs av kommittén för avskaffande av diskriminering mot kvinnor (elfte sessionen, 1992),
- med beaktande av den förklaring och den handlingsplattform som antogs av den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking den 15 september 1995 samt av parlamentets resolutioner av den 18 maj 2000 om uppföljningen av handlingsplattformen från Peking¹ och den 10 mars 2005 om uppföljningen av den fjärde internationella kvinnokonferensen – handlingsplattform (Peking+10)²,
- med beaktande av rapporten av den 6 juli 2006 från FN:s generalsekreterare, med titeln "In-depth study on all forms of violence against women" - (A/61/122/Add.1),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 19 december 2006 om förstärkta insatser för avskaffande av allt slags våld mot kvinnor (A/RES/61/143),
- med beaktande av resolution 2003/45 från FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna av den 23 april 2003 om avskaffande av våld mot kvinnor (E/CN.4/RES/2003/45),

¹ EGT C 59, 23.2.2001, s. 258.

² EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

- med beaktande av Interparlamentariska unionens resolution om parlamentens roll för att bekämpa våld mot kvinnor, antagen av de den 114:e församlingen den 12 maj 2006,
- med beaktande av sin resolution av den 16 september 1997 om behovet av en kampanj i hela Europa för nolltolerans av våld mot kvinnor¹,
- med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2006 om dagens situation när det gäller bekämpning av våld mot kvinnor och eventuella framtida åtgärder²,
- med beaktande av sin resolution av den 11 oktober 2007 om mord på kvinnor (kvinnomord) i Mexiko och Centralamerika samt Europeiska unionens roll i kampen mot denna företeelse³,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om kampen mot kvinnlig könsstympning inom EU⁴,
- med beaktande av frågorna av den 1 oktober 2009 till rådet (O-0096/2009, B7-0220/2009) och kommissionen (O-0097/2009 - B7-0221/2009) om avskaffande av våld mot kvinnor,
- med beaktande av artikel 115 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I FN:s handlingsplattform från Peking definierades våld mot kvinnor såsom varje könsbaserad våldshandling som leder eller sannolikt kommer att leda till att kvinnor åsamkas skada eller lidande av fysiskt, sexuellt eller psykiskt slag, inberäknat hot om sådana handlingar samt tvång eller godtyckligt frihetsberövande.
 - B. I FN:s handlingsplattform från Peking slogs fast att våld mot kvinnor är ett utslag av att makten historiskt sett varit ojämnt fördelad mellan män och kvinnor, så att männen kommit att dominera över kvinnorna och diskriminera dem och kvinnorna inte kunnat göra fullständiga framsteg.
 - C. Det våld som män utövar mot kvinnor är inte bara ett folkhälsoproblem utan också en fråga om bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och inom detta område är EU behörigt att vidta åtgärder.
 - D. Jämställdhet mellan kvinnor och män är en av EU:s grundläggande principer och erkänns i EG-fördraget och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - E. Det våld som män utövar mot kvinnor innebär en kränkning av de mänskliga rättigheterna, särskilt rätten till liv, rätten till säkerhet, rätten till människovärde, rätten till fysisk och psykisk integritet och rätten till sexuell och reproduktiv valfrihet och hälsa.
 - F. Det våld som män utövar mot kvinnor hindrar kvinnorna att delta i samhällslivet, det politiska och offentliga livet och arbetslivet och kan leda till marginalisering och fattigdom för kvinnor.

¹ EGT C 304, 6.10.1997, s. 55.

² EUT C 288 E, 25.11.2006, s. 66.

³ EUT C 227 E, 4.9.2008, s. 140.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2009)0161.

- G. Våldet mot kvinnor kan i sin värsta form leda till att kvinnor mördas.
- H. Våldet mot kvinnor är kopplat till våld mot barn och påverkar deras psykiska tillstånd och livssituation.
- I. Våld mot mödrar påverkar direkt och indirekt deras barn och har långsiktiga negativa konsekvenser för barnens emotionella och psykiska hälsa, och kan skapa en kretsgång av våld och övergrepp som överförs från generation till generation.
- J. Att kvinnor utsätts för våld av män i hemmet är ett strukturellt och utbrett problem överallt i Europa och i hela världen. Det drabbar offer och förövare oberoende av ålder, utbildning, inkomster eller ställning i samhället och hänger samman med den ojämlika maktfördelningen mellan kvinnor och män i vårt samhälle.
- K. Våldet mot kvinnorna tar sig olika uttryck i olika kulturer och traditioner, och kvinnlig könsstymning, så kallade hedersbrott och tvångsäktenskap är en realitet inom EU.
- L. Under krig, väpnade konflikter, återuppbyggnaden efter konflikter och ekonomiska, sociala och/eller finansiella kriser blir kvinnor mer utsatta, både individuellt och kollektivt, för våld som utövas av män. Sådana händelser bör inte tas som förevändning för att tolerera våld som utövas av män.
- M. Kvinnohandel för sexuella och andra ändamål innebär en grundläggande kränkning av kvinnors mänskliga rättigheter och skadar både de enskilda offren och samhället i stort.
- N. Att prostitution tolereras i Europa ökar både kvinnohandeln till Europa för sexuella ändamål och sexturismen.
- O. Inom EU görs det ingen regelbunden insamling av jämförbara uppgifter om olika slag av våld mot kvinnor, och därför blir det svårt att bedöma hur omfattande detta fenomen faktiskt är och finna lämpliga lösningar på problemet.
- P. Ett alarmerande stort antal kvinnor är offer för könsbaserat våld.
- Q. Den ofta förvridna och objektifierande mediebilden av kvinnan undergräver respekten för mänsklig värdighet.
- R. Att kvinnliga offer inte anmäler våld bottnar, förutom ekonomiskt beroende (vilket ofta är fallet för kvinnor), också i hög grad i samhällskulturen och i föreställningen att mäns våld mot kvinnor är en privatsak eller att kvinnorna ofta får skylla sig själva för att de råkat ut för sådant våld.
- S. Kvinnor låter ofta bli att anmäla det våld som män utövar mot dem, något som har sin grund i svårfångade psykologiska, ekonomiska, sociala och kulturella skäl av olika slag och ibland i att de saknar förtroende för polisen, rättsväsendet, socialtjänsten och sjukvården.
- T. Parlamentet har ofta efterlyst att det ska inrättas ett europeiskt år för avskaffande av alla former av våld mot kvinnor.
- U. FN har utlyst den 25 november till Internationella dagen för avskaffande av våld mot kvinnor och i december 2009 kommer Europaparlamentet att hålla ett internationellt

seminarium om bekämpning av våld mot kvinnor.

- V. Man måste absolut få till stånd en heltäckande rättsakt för bekämpning av alla former av våld mot kvinnor i Europa, inbegripet kvinnohandeln.
1. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att förbättra den nationella lagstiftningen och politiken mot alla former av våld mot kvinnor, framför allt genom att utveckla helomfattande nationella handlingsplaner mot våld mot kvinnor, utgående från en undersökning av vilka konsekvenser våldet mot kvinnor får för jämställdheten samt från medlemsstaternas i internationella fördrag föreskrivna skyldigheter att avskaffa alla former av diskriminering mot kvinnor, inbegripet konkreta åtgärder mot mäns våld och för skydd av offren och lagföring av förövarna.
 2. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att med hjälp av lämpliga program och finansiering på nationell nivå stödja de ideella organisationer och föreningar som erbjuder kvinnliga våldsoffer skydd och psykiskt stöd, inte minst för att de ska kunna komma ut på arbetsmarknaden igen för att till fullo återvinna sin personliga värdighet.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för parlamentet och rådet presentera en riktad och mer konsekvent plan för EU:s politik mot alla former av våld mot kvinnor, enligt vad som formulerades i kommissionens meddelande av den 1 mars 2006 med titeln "En färdplan för jämställdhet 2006-2010" (KOM(2006)0092). Kommissionen bör också i sin handlingsplan för jämställdhet mellan kvinnor och män för 2011–2016 ta med åtgärder för att bekämpa våld mot kvinnor, utöver konkreta åtgärder mot alla former av våld och åtgärder för att skydda offren och lagföra förövarna samt se till att en analys görs inom samtliga politikområden av vilka konsekvenser mäns våld mot kvinnor får för jämställdheten. EU-institutionerna och medlemsstaterna bör reagera på ett samordnat, engagerat och konsekvent sätt för att utrota sådant våld.
 4. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att undersöka alternativet att anta nya åtgärder för bekämpning av våld mot kvinnor.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anordna en särskild högnivåkonferens med företrädare för politiska organ, civilsamhället och sociala och institutionella organisationer, för att bidra till arbetet med att ta fram en mer konsekvent politik mot våld mot kvinnor.
 6. Europaparlamentet uppmanar EU att garantera alla våldsoffer rätt till hjälp och stöd, också sådana som råkat ut för människohandel, oavsett offrens nationalitet, samt skydd åt sådana kvinnliga offer för våld i hemmet vilkas rättsliga ställning kan bero av deras partner.
 7. Europaparlamentet uppmanar EU att inrätta mekanismer för att se till att en analys av människohandeln ur jämställdhetsperspektiv görs i samband med alla lagar och politiska åtgärder som syftar till att förhindra och bekämpa människohandel. Dessutom bör EU med hjälp av förebyggande åtgärder, såsom sanktioner, undervisning och kampanjer för ökad medvetenhet, ta itu med de grundläggande orsakerna till våldet.
 8. Europaparlamentet påminner om att man fortfarande väntar på resultaten av kommissionens undersökning om lagstiftning mot könsbaserat våld och våld mot kvinnor.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa kvinnliga våldsoffers faktiska tillgång till rättsligt bistånd och till skydd, oavsett kvinnans nationalitet och deltagande i polisutredningen.
10. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet och kommissionen att skapa en tydlig rättslig grund för bekämpning av alla former av våld mot kvinnor, inbegripet kvinnohandel.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att börja arbeta på ett förslag till ett heltäckande direktiv om åtgärder för att förhindra och bekämpa alla former av våld mot kvinnor.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att angripa orsakerna till våldet mot kvinnor, inte minst genom förebyggande åtgärder och kampanjer för att öka medvetenheten om de olika formerna av våld mot kvinnor.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra gemensamma insatser, inbegripet kampanjer för att informera och höja allmänhetens medvetenhet om våld i hemmet, strategier för att med hjälp av undervisning och massmedier förändra den stereotypa bilden av kvinnans ställning i samhället samt främja utbyte av bästa praxis.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att internationellt ta upp våldet mot kvinnor och den könsrelaterade dimensionen av kränkningar av de mänskliga rättigheterna, framför allt i samband med bilaterala associationsavtal och internationella handelsavtal, både sådana som redan gäller och sådana som håller på att förhandlas fram.
15. Europaparlamentet beklagar i det här sammanhanget att det inte finns någon meningsfull jämställdhetsdimension i de obligatoriska hållbarhetskonsekvensbedömningar som görs innan sådana avtal ingås, och ännu mindre någonting om sexuellt våld och inte heller någon uppsättning verktyg för bedömning av jämställdhetskonsekvenserna. Parlamentet uppmanar kommissionen att så snabbt som möjligt komma med förslag till en lösning på detta problem.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta vederbörlig hänsyn till den särskilda situationen för vissa grupper av kvinnor som är särskilt utsatta för våld, såsom kvinnor som tillhör minoriteter, invandrarkvinnor, kvinnliga flyktingar, fattiga kvinnor på landsbygden eller i isolerade samhällen, kvinnor i fängelse eller andra institutioner samt flickor, lesbiska kvinnor, funktionshindrade kvinnor och äldre kvinnor.
17. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att stärka sina förebyggande åtgärder mot könsrelaterat våld bland ungdomar med hjälp av riktade utbildningsinsatser och förbättrat samarbete mellan de olika grupper och miljöer som berörs av detta fenomen, såsom familjer, skolor, den offentliga sfären och medierna.
18. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att ta upp den internationella dimensionen av våldet mot kvinnor i sitt arbete med företagens sociala ansvar, framförallt då det handlar om europeiska företag som har verksamhet i industriella frizoner för tillverkning för export.
19. Europaparlamentet betonar vikten av en adekvat utbildning för alla som arbetar med

kvinnor som fallit offer för mäns våld, inklusive representanter för de rättsvårdande myndigheterna, särskilt polisen, domstolarna, socialtjänsten, sjukvården, tillhandahållare av juridiska tjänster, arbetsförmedlingar samt arbetsgivare och fackföreningar.

20. Europaparlamentet uppmanar till inrättningen av mekanismer som kan göra det lättare för kvinnor som fallit offer för könsbaserat våld eller nätverk för människohandel att få gratis juridiskt bistånd, så att de kan hävda sina rättigheter i hela EU. Parlamentet insisterar på nödvändigheten av att förbättra samarbetet mellan yrkesutövare inom rättsväsendet och utbytet av bästa praxis inom kampen mot diskriminering och könsbaserat våld och att finna metoder för att få bort hindren för erkännande av rättsliga dokument i andra medlemsstater, inklusive domar avseende könsbaserat våld och domstolsförelägganden mot våldsamma män.
21. Europaparlamentet välkomnar att vissa medlemsstater har inrättat domstolar som arbetar med våld mot kvinnor, och uppmanar medlemsstaterna att gå vidare med detta initiativ.
22. Europaparlamentet begär att det inom det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) läggs stor vikt vid uppgifter om könsbaserat våld.
23. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att införa ett sammanhängande system för insamling av statistik om våld mot kvinnor, särskilt om våld mot minderåriga, som också inkluderar mord som begåtts mot bakgrund av våld i hemmet eller i nära relationer. Detta system bör införas i nära samarbete med Europeiska jämställdhetsinstitutet för att få in jämförbara uppgifter om våld mot kvinnor i hela Europeiska unionen.
24. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att erkänna att sexuellt våld mot kvinnor och våldtäkt, även inom äktenskapet och informella intima förbindelser och/eller begånget av manliga släktingar, är en straffbar handling när offret inte har gett sitt medgivande, och se till att sådana brott automatiskt leder till åtal. Medlemsstaterna måste förkasta kulturbetingade eller traditionellt eller religiöst betingade sedvänjor eller traditioner såsom förmildrande omständigheter i samband med våld mot kvinnor, inklusive så kallade hedersbrott och kvinnlig könsstympning.
25. Europaparlamentet konstaterar att vissa medlemsstater har vidtagit åtgärder som syftar till att erkänna sexuellt våld inom parrelationen, särskilt inom äktenskapet, som ett brott. Medlemsstaterna uppmanas att granska resultaten av dessa åtgärder i syfte att främja ett utbyte av bästa praxis på europeisk nivå.
26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att sätta stopp för kvinnlig könsstympning. Invandrare som bor i gemenskapen bör vara medvetna om att kvinnlig könsstympning utgör ett allvarligt angrepp på kvinnors hälsa och en kränkning av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att antingen tillämpa särskilda lagbestämmelser om kvinnlig könsstympning eller anta sådan lagstiftning och att åtala alla personer som utför kvinnlig könsstympning.
27. Europaparlamentet uppmanar EU att garantera rätten till hjälp och stöd för alla offer för mäns våld mot kvinnor.
28. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att ofördröjligen undersöka de mycket allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna som begåtts mot romska kvinnor,

bestraffa förövarna och ge de tvångssteriliserade adekvat ersättning.

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och FN:s generalsekreterare.